

ningsvirksomheder kan således vælge at fortsætte med at give oplysningerne på momsfakturaen.

Til nr. 5

Med forslaget gennemføres regler i direktivet om momsfakturering, hvorefter enhver afgiftspligtig person er forpligtet til at sørge for, at der udstedes en faktura af den afgiftspligtige selv, af den afgiftspligtiges kunde eller i den afgiftspligtiges navn og for dennes regning af en tredjeperson for levering af goder eller tjenesteydelser til andre afgiftspligtige personer eller til ikke-afgiftspligtige juridiske personer.

Den registrerede virksomhed

Indholdet af forslaget til affattelse af momslovens § 52, stk. 1, svarer til indholdet af den gældende affattelse af momslovens § 52, stk. 1, 1. og 2. pkt.

Kunden

Direktivet om momsfakturering giver mulighed for, at kunden (modtageren af en vare eller en tjenesteydelse) udsteder faktura. En gældende dansk regel herom findes i momslovens § 52, stk. 1, 3. pkt. Efter denne regel anses faktureringspligten for opfyldt, hvis modtageren udsteder et afregningsbilag (dvs. en faktura). Denne regel opretholdes med forslaget til affattelse af momslovens § 52, stk. 2, 1. pkt.

Med forslaget til affattelse af momslovens § 52, stk. 2, 2. pkt., gennemføres en bestemmelse i direktivet, hvorefter en afgiftspligtig persons kunde kan udstede fakturaer for den afgiftspligtiges levering af goder eller tjenesteydelser under forudsætning af, at der foreligger en forud indgået aftale mellem de to parter, samt at der er fastlagt en fremgangsmåde til godkendelse af hver enkelt faktura af den afgiftspligtige, der foretager leveringen af goderne eller tjenesteydelserne.

Efter direktivet fastlægger de medlemsstater, på hvis område goderne eller tjenesteydelserne leveres, de nærmere betingelser for den forud indgåede aftale og fremgangsmåden for godkendelse af den afgiftspligtige person og dennes kunde imellem. Herudover giver direktivet mulighed for, at medlemsstaterne kan stille andre krav til afgiftspligtige personer, der leverer goder eller tjenesteydelser på deres område, når kunder til disse afgiftspligtige personer udsteder fakturaer. Medlemsstaterne kan blandt andet kræve, at sådanne fakturaer udstedes i den afgiftspligtiges navn og for dennes regning. Disse krav skal under alle omstændigheder være de samme, uanset hvor kunden er etableret.

Ovennævnte muligheder for at fastsætte nærmere regler om betingelser for, at kunden kan udstede faktura, vil blive udmøntet ved bekendtgørelse, jf. i bekendtgørelse nr. 192 af 20. marts 2001 om merværdiafgiftsloven (momsbekendtgørelsen).

Efter momslovens gældende § 52, stk. 1, 4. pkt., skal kunden, som udsteder et afregningsbilag, dvs. en faktura, sikre, at leverandøren er en registreret virksomhed. Efter de gældende danske regler har køberen således fælles ansvar med sælgeren for, at sidstnævnte er momsregistreret. I praksis kan dette ansvar udøves ved blandt andet at foretage opslag i [www.toldskat.dk / TastSelv / Verifikation](http://www.toldskat.dk/TastSelv/Verifikation) af danske momsnumre, hvor køberen kan få dokumenteret momsregistreringen.

Denne gældende danske regel ophæves med dette lovforslag. Det er imidlertid tanken at flytte reglen fra momsloven til momsbekendtgørelsen, idet den anses for en naturlig og integreret del af forudsætningerne for ovennævnte aftale mellem de to parter og ovennævnte fremgangsmåde til godkendelse af hver enkelt faktura.

Tredjeperson

Efter forslaget indsættes i momslovens § 52, stk. 3, en regel om, at faktureringspligten anses for opfyldt, hvis en tredjeperson i den registrerede virksomheds navn og for dennes regning udsteder en faktura til modtageren af varen eller tjenesteydelsen.

Med den foreslåede regel ændres momslovens faktureringsregler som følge af, at momsfaktureringsdirektivet giver adgang til, at en tredjeperson kan udstede faktura til modtageren af en vare eller tjenesteydelse, hvis det sker i den afgiftspligtige leverandørs navn og for dennes regning.

Bemyndigelsesbestemmelse

Efter de gældende regler i momslovens § 52, stk. 1, sidste pkt., kan skatteministeren fastsætte nærmere regler om krav til faktureringen, herunder om fravigelse af fakturakravene for bestemte typer af salg.

Denne bemyndigelsesbestemmelse kan opretholdes. Af redaktionelle grunde foreslås bestemmelsen flyttet til momslovens § 52, stk. 4.

Bemyndigelsesbestemmelsen er blevet anvendt til at fastsætte nærmere regler om fakturakrav i kapitel 11 i bekendtgørelse nr. 192 af 20. marts 2001 om merværdiafgiftsloven.

Bekendtgørelsen vil blandt andet blive tilpasset direktivets regler om betingelserne for, at kunden og en tredjeperson kan udstede faktura, jf. ovenfor.